

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2006, miðvikudaginn 21. júní, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Íris Ösp Ingjaldsdóttir og Sölvi Sölvason.

Fyrir er tekið **mál nr. 9/2006**:

M
gegn
fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar, og fjármálafyrirtækið F, hér eftir nefnt varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefnd 12. apríl 2006 með kvörtun A f.h. sóknaraðila, dagsettri 10. sama mánaðar. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 18. apríl 2006, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 12. maí 2006. Bréfið var sent lögmanni sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 15. maí 2006, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi lögmanns sóknaraðila, dagsettu 22. maí 2006.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 7., 16. og 21. júní 2006.

II.

Málsatvik.

Sóknaraðili starfaði sem XXXX í útibúi varnaraðila á XXXX og var þar einn af þremur yfirmönnum. Hinn 1. september 2004 gerðu aðilar máls þessa með sér kaupsamning þar sem sóknaraðili lofaði að kaupa og varnaraðili að selja hlutabréf að nafnverði kr. 1.500.000 í varnaraðila. Var umsamið gengi hlutanna 10,0 og kaupverð því kr. 15.000.000. Kaupverðið skyldi greiða með einni greiðslu hinn 1. september 2008 en fram að þeim tíma skyldi það bera 6,35% ársvexti. Sóknaraðila var samkvæmt samningnum heimilt að greiða kaupverðið í heild eða að hluta fyrir umsaminn gjalddaga og skyldi slíkum greiðslum þá fyrst varið til greiðslu á áföllnum vöxtum en síðan til greiðslu höfuðstóls.

Samkvæmt samningi aðila skuldbatt kaupandi sig til þess að eiga hlutabréfin eigi skemur en til 1. september 2007. Var honum óheimilt að veðsetja eða framselja hlutabréfin til þess tíma og breytti þá engu þótt greitt væri inn á kaupverðið fyrir gjalddaga. Umrædd bréf skyldu varðveitt á svonefndum XX-reikningi í eigu sóknaraðila en í umsjón varnaraðila þar til kaupverð þeirra væri að fullu greitt.

Í téðum samningi var ennfremur að finna ákvæði þess efnis að samningurinn væri gerður á þeirri forsendu að sóknaraðili starfaði hjá varnaraðila eða dótturfélagi hans eigi skemur en til 1. september 2007. Léti sóknaraðili af störfum fyrir þann tíma að eigin ósk eða honum yrði sagt upp störfum vegna brota í starfi, veitti hann varnaraðila einhliða kauprétt að þeim hlutabréfum sem samningurinn tæki til á verði sem svaraði til ógreidds kaupverðs að viðbættum áföllnum vöxtum. Hefði kaupandi greitt inn á kaupverðið fyrir

gjaldþaga skyldi kaupréttur varnaraðila eingöngu taka til þess sem væri hlutfallslega ógreitt.

Hinn 3. október 2005 greiddi sóknaraðili eftirstöðvar andvirði umræddra hlutabréfa með kr. 15.564.508 en þar af voru vextir kr. 568.695. Sama dag sagði hann upp störfum hjá varnaraðila með umsömdum þriggja mánaða fyrirvara. Varnaraðili hafnaði þá þegar frekara vinnuframlagi sóknaraðila.

Þann 8. október 2005 óskaði sóknaraðili eftir því með rafpósti til varnaraðila að hlutabréfin yrðu færð af áðurnefndum vs-reikningi og yfir á annan slíkan tilgreindan reikning. Með rafpósti sínum til sóknaraðila, dagsettum 18. október 2005, tilkynnti varnaraðili sóknaraðila þann skilning sinn að varnaraðili ætti rétt á að fá umrædd hlutabréf afhent og jafnframt rétt á að selja bréfin og greiða upp áðurnefnt lán. Í samræmi við þessa túlkun var sóknaraðila endurgreidd sú fjárhæð sem hann greiddi til uppgreiðslu lánsins, hlutabréfin seld og andvirðið notað til uppgreiðslu. Sóknaraðili mótmælti afstöðu varnaraðila, kvað framkvæmdina ólögmda og óskaði leiðréttingar.

Með tveimur bréfum lögmanns sóknaraðila til varnaraðila, dagsettum 27. október 2005, var m.a. ítrekuð sú krafa hans að bakfærsla á hlutabréfaviðskiptum hans samkvæmt samningi aðila yrði leiðrétt, enda hafi varnaraðila verið óheimilt að bakfæra viðskiptin án samráðs við sóknaraðila. Með tveimur bréfum varnaraðila, dagsettum 2. og 14. nóvember 2005, var kröfum sóknaraðila hafnað. Kvað varnaraðili að ekki hafi verið um bakfærslu að ræða, heldur endurgreiðslu þar sem varnaraðili hefði nýtt sér kauprétt sinn samkvæmt samningi aðila og endurgreitt þá greiðslu sem sóknaraðili innti af hendi. Lögmaður sóknaraðila áréttaði sjónarmið hans í tveimur bréfum til varnaraðila, dagsettum 29. nóvember 2005.

Málinu var skotið til úrskurðarnefndarinnar með kvörtun, dagsettri 10. apríl 2006.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að varnaraðila verði gert skylt „að færa umrædda bakfærslu til fyrra horfs, þannig að bréfin verði færð inn á XX reikning gegn endurgjaldi sem bakfært var.“

Sóknaraðili byggir á því að varnaraðila hafi verið óheimilt að bakfæra þegar uppgerð hlutabréfakaup. Hafi varnaraðili í þessum efnum nýtt sér yfirburðastöðu sína með óréttmætum hætti án heimildar sóknaraðila.

Ágreiningur aðila um hvort sóknaraðila hafi verið heimilt að greiða umrætt lán sé einkaréttarlegur ágreiningur og breyti engu um heimildarleysi varnaraðila til nefndrar bakfærslu.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili gerir þá kröfu að máli þessu verði vísað frá úrskurðarnefndinni. Kröfu sinni til stuðnings vísar varnaraðili annars vegar til 3. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, en sóknaraðili sé ekki í því tilviki sem hér um ræði viðskiptamaður í skilningi þess ákvæðis heldur sé um vinnuréttarlegan ágreining að ræða sem ekki heyri undir nefndina. Varnaraðili telur ágreining aðila ekki snúast um bakfærslu í hefðbundnum viðskiptum heldur ágreining um hvernig beri að skýra tiltekið ákvæði í kaupsamningi sóknaraðila og varnaraðila. Beri nefndinni því þá þegar af þessum sökum að vísa málinu frá.

Í annan stað telur varnaraðili málið óhæft til afgreiðslu hjá úrskurðarnefndinni í skilningi 7. gr. áðurnefndra samþykktar. Kveður varnaraðili úrskurðarnefndina ekki vera réttan aðila til að skera úr þeim ágreiningi, enda sé að finna ákvæði í samningi aðila um að

mál vegna ágreinings um túlkun samningsins skuli rekið fyrir gerðardómi og fari um gerðardómsmeðferð eftir lögum nr. 53, 1989 um samningsbundna gerðardóma. Sé sú málskotsleið sem ákvæðið fjalli um tæmandi.

V.

Niðurstaða.

Samkvæmt 1. mgr. 3. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, dagsettra 8. júní 2000, geta viðskiptamenn fjármálafyrirtækja sem aðild eiga að nefndinni snúið sér til nefndarinnar með kvartanir vegna viðskipta við þau. Í a-lið 2. mgr. 3. gr. segir að nefndin taki til meðferðar kvartanir sem varði réttarágreining milli fjármálafyrirtækis eða dótturfyrirtækis slíks fyrirtækis annars vegar og viðskiptamanns hins vegar, enda sé samningssamband milli aðila. Samkvæmt d-lið 6. gr. fjallar nefndin ekki um ágreiningsmál sem eru til meðferðar almennra dómstóla eða gerðardóms.

Ágreiningur í máli þessu snýr að uppgjöri kaupsamnings milli sóknaraðila og varnaraðila um hlutabréf í varnaraðila sem var hluti af starfskjörum sóknaraðila hjá varnaraðila. Varðar mál þetta því starfssamband aðila og starfslok sóknaraðila hjá varnaraðila. Í téðum samningi er skýrt kveðið á um að mál vegna ágreinings um túlkun samningsins skuli reka fyrir gerðardómi og eru þar frekari ákvæði um skipan gerðardóms og gerðardómsmeðferð.

Með vísan til framanritaðs, svo og a-liðar 2. mgr. 3. gr., meginreglu d-lið 6. gr. og 7. gr. tilgreindra samþykktu er það niðurstaða nefndarinnar að mál þetta heyri ekki undir nefndina. Verður því ekki hjá því komist að vísa málinu þá þegar af þeirri ástæðu frá úrskurðarnefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Máli sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, fjármálafyrirtækinu F, er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Reykjavík, 21. júní 2006.

Guðjón Ólafur Jónsson

Geir Arnar Marelsson

Grétar Grétarsson

Íris Ösp Ingjaltdóttir

Sölvi Sölvason